

- στην Κοξακή παντοτινὸ μὲ τὸν Ἀποστολὴ ἢ πάρτη ντως {νὰ εἶναι} τῆς
 Ἑρήνης τῆς θυγατρὸς στως, στίς Δρυάδες στήν
 Κοξακή, γῆς-δέδρα, νὰ εἶναι τρία μερτικὰ τῆς Κυριακῆς κ(αὶ) ἓνα τῆς
 Ἑρήνης, κ(αὶ) τὸ ἀμπελάκι ποὺ ἔχουν στοῦ
- 20 Λιμογιάννη ἀ τὸν Τζιροφρανκούλη νὰ εἶναι τῆς καλογριᾶς στως, στὰ
 Προβολάκια τ' Ἀπλικίου τὸ χωράφι ἢ πάρ-
 τη ντως κ(αὶ) αὐτὸ τῆς καλογριᾶς. Ταῦτα κ(αὶ) τὴν εὐχὴ ντως νὰ τῶς τὰ
 πληθύνῃ. Εἰς τὰ ὁποῖα λέσιν πὼς ἔχουν
 χρέος κ(αὶ) μοιράζου ντα κ(αὶ) αὐτὰ νὰ δώσῃ κάθε παιδὶ τὸ μερτικὸν ποὺ
 ἐδῶ θέλουν τῶς μοιράσει νὰ δώσῃ ὁ
 Νικόλας χρέος γρόσια τριάντα ἐννέα μὲ κ(αὶ) δέκα ποὺ ἔχει δοσμένα
 κ(αὶ) ἡ Κυριακὴ νὰ δώσῃ χρέος γρόσια
 δεκατρία κ(αὶ) ἡ Ἑρήνη νὰ δώσῃ κ(αὶ) αὐτὴ χρέος γρόσια δεκατρία μὲ
 κράτησιν: τὰ τρία παιδιὰ νὰ τοὺς κυβερ-
- 25 νοῦν τοὺς γονέους ζωντανοὺς κ(αὶ) ἀποθαμένους κατὰ τὸ δυνάμενό ντους
 νὰ μὴν τοὺς ἀπαραιτήσουν. Ἀ-
 κόμη τὸ μαγερεῖό ντως νὰ κάδεται ἢ καλογριὰ ἕως ποὺ ζῇ κ(αὶ) ἀποβιώ-
 νοντάς στής νὰ εἶναι τῆς Ἑρήνης.
 Κ(αὶ) ἂν κανένα καιρὸ ἤθελε σηκωθῇ κανένα παιδὶ νὰ ἐνοχλήσῃ τὸ ἄλλο,
 νὰ ἔχῃ τὴν κατάρα ντως κ(αὶ) νὰ
 πληρώνῃ κ(αὶ) κοντάνα τῆς κατὰ καιροῦ ἀφεδίας γρόσια εἴκοσι κ(αὶ) πάλιν
 ἢ παροῦσα νὰ μένῃ σταθερά,
 βεβαία κ(αὶ) ἀνέκοπτος στερεώνοντάς στην κ(αὶ) μὲ ἀξιοπίστους μάρτυ-
 ρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς— Ἀκόμη τὸ
- 30 καύκαρο ποὺ ἔχουν στήν Κοξακὴ ἀπανωδιὸ τοῦ Λέπουρα νὰ εἶναι τῆς κα-
 λογριᾶς:—
 — *Ἡά Σαματις αρονις μάρτιρο ὡς ἀνόθεν* — —
 — *ιώανίς ἀρονίς μαρτηρό ὡς ἀνοθεν* — —
 Σέφανος ἱερεὺς ἀρόνις ἐγραψα κ(αὶ) μαρτιρό ὡς ἀνοθεν:—

231 (φ. 165v)

Προικοσύμφωνο
 Γεωργίου Στεφ. Τζώτη
 καὶ Μαρίας ποτὲ Ἰωάννου Τζαννετῆ

1756, Νοεμβρίου 15

Ὁ Στέφανος Τζώτης μὲ τὴ συμβία του Ἀννέζα καὶ ἡ Λιανή, γυναῖκα τοῦ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ποτὲ Ἰωάννου Τζαννετῆ, κάνουν τὸ προικοσύμφωνο τῶν παιδιῶν των Γεώργη καὶ Μαρίας. Τῶν δίνουν σπίτια, ἀμπέλια, χωράφια καὶ ζῶα. Δὲν ὑπάρχουν ὑπογραφές τοῦ γραφέα καὶ τῶν μαρτύρων. Ποινὴ ἀδετήσεως 20 ρεάλια.

- 1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1756 – Νοεμβρίῳ – 15–
 = Τύπος κ(αὶ) νόμος παλαιός τε κ(αὶ) νέος νενομοθετημένος παρὰ Θεοῦ
 Κ(υρίο)υ Παντοκράτορος
 ἐστὶν ἡ ἔννομος συζυγία κ(αὶ) ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιΐα κ(αὶ) διὰ τὸ ἀρέσαι
 τ(ῆ)ς Αὐτοῦ Μεγαλοπρεποῦς Θε–
 ότητος όμοῦ κεκλημένος ἐκλήθη εἰς στὸν ἐ γΓανᾶ πρῶτον γάμον κ(αὶ)
 εὐλόγησε αὐτούς, τὸ ὕ–
- 5 δωρ εἰς οἶνον μετέβαλεν. Ἐπειδὴ γοῦν μυστήριον, μυστήριον ὁ γάμος, διὰ
 τοῦτο κ(αὶ)
 πᾶς εὐσεβῆς κ(αὶ) ὀρθόδοξος Χριστιανὸς αὐτὸν χρῶνται, θεία νεύσει
 ἔνευσεν κ(αὶ) εἰς τὰς καρδί<ας>
 τῶν κάτωθεν, ἵνα γάμου κοινωνίαν ξετελεύσουσιν ὅτε Στεφανῆς Τζώτης με–
 τὴν συμβία ν–<του>
 τὴν Ἀννέζα ἔχοντας υἱὸν ὀνόματι Γεώργιον, ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου ἡ Λιανή,
 γυνὴ {ποτὲ} Ἰωάννου
 Τζαννετῆ, ἔχοντας θυγάτηρ ὀνόματι Μαρία κ(αὶ) ζητᾶ ὁ ἄνωθεν Γεώργης
 τὴν Μαρία δι–
- 10 ἃ γυναῖκα ντου νόμιμον κ(αὶ) εὐλογητικὴν, ὡς καθὼς ὀρίζει ἡ Ἀγία τοῦ
 Χ(ριστο)ῦ ἐκκλησία κ(αὶ) καθὼς
 διακελεύουσι οἱ θεῖοι κ(αὶ) ἱεροὶ νόμοι τῶν Θεοφόρων Π(ατέ)ρων, εἰς
 πρῶτον γάμον κ(αὶ) πρῶτον δί–
 νουν οἱ γονεοὶ τῶν παιδιῶ ντως τὴν εὐχὴν τοῦ Χ(ριστο)ῦ κ(αὶ) τῆς Πανα–
 γίας κ(αὶ) τῶν γονέω ντως κ(αὶ)
 τὴν ἐδικὴ ντως κ(αὶ) διὰ χάριν προικὸς τάζει κ(αὶ) δίνει ἡ ἄνωθεν Λιανὴ
 τ(ῆ)ς κόρης στῆς τῆς ἄνωθεν
 Μαρίας τὴν εὐχὴ ντης κ(αὶ) τὴν λειτουργία τῆς Μεγάλης Δευτέρας νὰ τὴν
 ἐορτάζη στὴν Παναγία μ(ας),
- 15 τὴν κατοικίαν τὴν γονικὴ ντης ἐδικὴ ντης μὰ νὰ κάθεται ἕως ποὺ ζῇ, τὴν
 ποταμίδα ἐκεῖ τὸ μερτικὸ ντης, πουρ–
 κὶ κ(αὶ) ἀγορά, νὰ καρποτρώγῃ τὸ μισὸ ἕως ποὺ ζῇ κ(αὶ) ἀποβιώνοντάς
 στῆς ἐδικό της, στὴν Πλατιὰ τὸ περβ–
 ὀλι ἡ πάρτη ντης, {γῆς-δέδρα}, ἐδικό της, στῶν Παπάδω τὸ χωράφι ποὺ ἔχουν
 μετὸ Γιάννη τοῦ Χίλαρου τὴν πάρτη ντης,

- στη Θάλη τὸ χωράφι τὴν πάρτη ντης, γῆς-δέδρα, στη Ζημιὰ τὸ χωράφι
τὴν πάρτη ντης, στοῦ Γεροντογι—
άννη τὴν ποταμίδα ἐδική ντης, στὴν Κάμινο ἀπόξω μίαν ἐλιά πὺν ἔχει μὲ
τὸ Γιάννη Κατερίνη τὴν πάρ—
20 τη ντης. Ὅλα τὰ ἄνωθεν νὰ καρποτρώγη τὰ ἐμισὰ ἔως πὺν ζῇ κ(αὶ) ἀπο-
βιώνοντάς στῆς ὅλα ἐδικά
τῆς τῆς Μαρίας. Ἐνα χαρανὶ τῆς λάτρας κ(αὶ) τηγάνι, φορεσὲς σκολιανὲς
πέντε, κρεββατοστρώσια
δύο, μπόλιες-μαδήλια πηχῶν δέκα, πιθάρια δύο, μεθύρες τρεῖς, λιανικὰ
χρειασίδια ὅσα ἔχουν τὰ
μισὰ δικά τῆς. Σκάφη, πινακωτὴ κ(αὶ) κάθε ἄλλη μασαρία τῆς νοικο-
κυρᾶς κατὰ τὴν τάξιν. Κασέλα μία.
Ἀρχὴ κ(αὶ) τοῦ ἀδρός. Τάζουν κ(αὶ) δίδου κ(αὶ) ὁ κύρ Στεφανῆς μὲ τὴν
συμβία ντου τοῦ υἱοῦ ντως τοῦ ἄνωθεν Γεώργη
25 τὴν εὐχὴ ντως κ(αὶ) τὴν ἐορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως νὰ τὴν ἐορτάζη, στη
Σκάλα πὺν ἔχουν <πὺν ἔχουν> μὲ
τὸν π(α)πα-Γιάννη κ(αὶ) μὲ μένα τὸ γραφέα ἢ πάρτη ντως, γῆς-δέδρα,
ἐδικό ντου ἀ τὴ σήμερο, κ(αὶ) τὸ χωράφι στη—
ν Κάτω Σκάλα πὺν ἔχουν πλησίον τῆς Δαφνολιᾶς ἐδικό ντου, τὸ ἀμπέλι
τῆς Μανδιᾶς ἢ πάρτη ν—
τως ἐδικό ντου, γῆς-δέδρα, τῆς Χοντρῆς τὸ χωράφι, γῆς-δέδρα, ἐδικό
ντου, τῆς Ἀγίας Ἀναστα—
σίας τὸ περβόλι, γῆς-δέδρα, τὴν πάρτη ντως νὰ τὸ ἔχουν μαζὶ πάντοτες,
τὸ περβόλι στὸ Πιρνά—
30 ρι ἢ πάρτη ντως ἐδικό ντου, στη Ζημιὰ τὰ χωράφια ὅσα ἔχει γονικά ντου
ὁ Στεφανῆς ἐκεῖ κάτω τὴν
πάρτη ντου νὰ τὰ ἔχουν μαζὶ πάντοτες, τὸ χωράφι στῆς Βρεμένης τὴν
πάρτη ντου νὰ τὸ ἔχουν μα—
ζὶ κ(αὶ) τὸ χωράφι πὺν ἔχουν στη Ζημιὰ μὲ τὸν π(α)πα-Νικόλα Βάβουλα
ἢ πάρτη ντως ἐδικό ντου. Τὴ ψα—
ρὴ ἀγελάδα πὺν ἔχουν μὲ τὴ θυγατέρα ντης τὴ μαύρη καὶ ἢ πάρτη ντως
ἐδικές του. Κ(αὶ) ἓνα μουντὸ βό[δι]
κινημένο κ(αὶ) ἓνα ἀκίνητο μαῦρο. Τὶς φοράδες πὺν ἔχουν μὲ τὸ Γεώργη
Κουρούπη στὸν Καλαντὸ τὴν πά—
35 ρτη ντως κ(αὶ) μουλάρι πὺν ἔχουν ἐκεῖ τὴν πάρτη ντως ἐδικά ντου, τέσσε-
ρεις γαδάρες πὺν ἔχουν στοῦ Βαρ—

δαλῇ ἄγριες νὰ τὲς ἔχουν μαζί. Τὸ ἀγριάμπελο στὰ Πλατάμπελα τὴν πάρ-
τη ντως ἐδικό ντου. Πι—

θάρια δύο, μεθύρες δύο. Τὰ λιανὰ ζῶα νὰ τὰ ἔχουν μαζί ὅσα βρίσκονται.
Ταῦτα πάντα κ(αὶ) τὴν

εὐχή ντως. Εἰς ὅλα τὰ ἄνω γεγραμμένα μένουν τὰ μέρη στερκτὰ κ(αὶ)
ἀναπαμένα στερεώνοντας

τὴν παρὸν μὲ πένα κ(αὶ) κοντάνα τῆς ἀφεδίας ρ. 20—. Ὅποιος σκανδα-
λίζει εἰς στὰ ἄνωθεν που—

40 ρκισμένα, νὰ τὰ πληρώνη τῆς κατὰ καιροῦ ἀφεδίας κ(αὶ) πάλιν τὸ παρὸν
νὰ μέ<νη> σταθερόν,

βέβαιον κ(αὶ) ἀνέκοπτον στερεώνοντάς στο κ(αὶ) μὲ ἀξιοπίστους μάρτυ-
ρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:—

Ἀκόμη δίνει ἡ Λιανὴ τῆς κόρη στη<ς> τῆς ἄνωθεν Μαρίας ἓνα ταβλο-
μάντηλο —

232 (φ. 166r [188;])

Σύμβαση καλλιέργειας
(παντίκι)

1757, Μαρτίου 9

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Σταμάτη Ἀρώνη καὶ Συμεὼν ἱερομονάχου
Γρατσία ὁ Μπιακῆς Μανόλη Μπιακῇ ἔχοντας ἓνα παλαιάμπελο στὶς Δρυάδες
στὴν Κοξακὴ τὸ δίνει μισιάρικο στὸν πεθερό του Ἀποστολῇ Μαῦρο μὲ τιμὴ παν-
τικίου 2 γρόσια.

1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν — 1757 — Μαρτίῳ — 9 — 188

= Ἐχοντας ὁ Μπιακῆς Μανόλη Μπιακῇ ἀπὸ γονικό ντου ἓνα κομμάτι πα-
λαιάμπελο εἰς

στὸ ποδέσιον τ(ῆ)ς Κοξακῆς λεγόμενον Δρυάδες πλησίον Ἰωάννη Βαγια-
ράκη, ἐπειδὴ κ(αὶ) ἦ—

τον ἀφανισμένο ἀπὸ τὴν δούλευσιν εἰς χρόνους ἀπερασμένους, ἐδέλησεν
κ(αὶ) τὸ ἔδω—

5 σεν τοῦ πεθεροῦ ντου Ἀποστολῇ Μαύρου νὰ τὸ ἀνακαινίσῃ, νὰ τὸ δου-
λεύσῃ μὰ νὰ τὸ κά—

νῇ παντοτινὸ μισιάρικο· κ(αὶ) αὐτὸς τὸ ἐδούλευσε καθὼς λέγει ὁ νοικοκύ-
ρης κ(αὶ) ἀρέσει του